

לג:

עין משפט
גזירה

השולח פרק רביעי גיטין

מסורת הש"ס

ג א ב מ"י מ"ו מ"ח
גוושן הלכה י"ז סגמ
עשין נ טש"ע א"ע ס"י
קתא פ"י פ"א:
ג [מ] פ"ד מ"ח ע"ד
ה"י טש"ע פ"ד מ"י ל'
פ"י ו':

תוספות ר"ד

בטלה כולה והגן לא
ידעי ואי אולי הגן וכתבו
ליכתבו וליטנו (ז) על
כאמרי לעשרה כתבו טו
לאשתי וכל שאר אמר
כולכם אחד כותב ובי
חוחמים כל שנים מהם
שורצים יבולים ליכתב
וליתן וכשביטול מקצת
מהן לא בטל כולם
ההילכך אם לא ידעו
ביטולו והולכים וכתובים
ונתמים הגט לאשה כשר
הוא ולא נפיק מיניה
חורבא ורשב"ג סבר ערות
שבטל: מקצתה בטלה
כולה (והתם) והגן דלא
ידעי אי אולי וכתבו
ידיהו שרו א"א לעלמא
הילכך אין מטבול אלא
זה כפ"י וזו: אמר רבא
אמר רב נחמן הלכה כר'
בשתייהן ולית ליה לרב
נחמן סב כח ב"ר יפה
והאמר רב נחמן אמר

(ז) נראה דל"ל דק"ל דלס'
למך לעשרה וכו'.

מפני תקנת עגונות לא דמו אהדי ולפירוש שמשוה אותם מה שמסתפק הש"ס הי כרבי והי כרשב"ג היינו דוקא לפי מה דמוקי פלוגתייהו כרבי כי עשרה למשלפה אבל דמוקי פלוגתייהו בעדות שבתלה מתקתה אין להסתפק כרבי מו לא מני למיפק בלאמר לעשרה לגמרי כרנן שמעון בן גמליאל דלפי ק"ל כותיה ק"ל כותיה דכטלה כולה נחמי דקאמר שאין הביטול מועיל אפי' דיעבד לא ק"ל כותיה ומיהו אם משמעות דאיטו יכול דקאמר רשב"ג לא משמע דיעבד אלא דלמא דקאמר א"כ מה כח אפי' לכתמיהה אחי שפיר דמסתפק אפי' לישטא דפלגי בעדות שבתלה מתקתה ומ"מ לרשב"ג אפי' דיעבד אינו מנוטל כדפירש בקונטרס מכה הישא דלעיל דקאמר א"כ מה כח כ"ד יפה: צריכי בי עשרה צמשלפה. ואפי' אותם שנים שביטול יוכלו לכתוב ותימה כיון דמדאורייתא יכול לנטל אפי' שלא בפניהם אמאי תקיף חכמים שלא יועיל ביטול לגבי אותם שנים עצמם וי"ל כיון שהאזרתי לתקן שאין ביטול מועיל לגבי אחרים מיקטו נמי שלא יהא לו כח לנטל כזה הגט כלל: אמר רב יוסף ניהוי אנן. אע"ג דרב יוסף אית ליה הכא דביטלו אינו מנוטל קאמר רב יוסף כפ"ק דקידושין (דף י"ג:) דרב מנגיד אמאן דמנטל גיטא אע"ג דאינו מנוטל דמי"מ הרי מוציא לנו על הגט כי היכי דמנגיד אמאן דמקדש בשוקא או צביאה אע"ג דליכא איסורא: וחזר רבי ועשה ברשב"ג. וא"ת מנא ליה משום דחור בו ההם דחור בו נמי ממאי דאמר ביטלו מנוטל דלמא הייא דשום הייניס דמי טפי לביטלו שלא ככ"ד דהתם מודה רבי דאינו מנוטל דלמרי"מ מה כח כ"ד יפה (ז) כדפרישית לעיל וי"ל דרב יוסף מדמה להו משום דלא איפלגו רבי ורשב"ג אלא כהני תרי מיילי נמה כח כ"ד יפה בשום הייניס ובביטול הגט ככ"ד ולק' מדמה להו אהדי ומסתמא כשחור מזה חזר נמי מזה:

ליבדרו איבדורי. אפי' למאן דמוקי פלוגתייהו בעדות שבתלה מתקתה דייק שפיר דבהא ק"ל כרבי דלדידיה ליכא למימר לדכורי איבדור דכיון שיכול לנטל זה שלא בפני זה לא יועיל פיזור דיבטל כל אחד שימאץ בפני עצמו עד שיבטל כולן אבל לרשב"ג דאין יכול לנטל זה שלא בפני זה אין ציטולו כלום אפי' מנטל כולם כל אחד בפני עצמו אע"ג דהשתא ליכא למיחש דלמא אולי הגן דלא ידעי וכתבי ויהיבי לה לא הו ציטול עד שיבטל כולם יחד זה בפני זה: יתומין

לא בעלה כולה. הלכך לא חש רבן גמליאל להושיב כ"ד ולימניה על כך שאין צו מפני מיקון העולם דלא אולי הגן דלא ציטל כותיה וכתבי ויהיבי לה ואולא ומינסבא שפיר קא מינסבא: בעלה כולה. ואפי' נשמירו שנים שעדותן לא במלה כולה ואי אולי הגן כתבי ויהיבי ליכתבו וליתבו רשב"ג סבר עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה והגן לא ידעי ואולי וכתבי ויהיבי ושרו אשת איש לעלמא ואב"א דכולי עלמא עדות שבטלה מקצתה לא בטלה כולה והבא היינו מעמא דרשב"ג קסבר מלתא דמתעבדא באפי עשרה צריכא בי עשרה למישלפה איבעיא להו כולכם מהו מעמא דרשב"ג משום דקסבר עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה והני כיון דאמר להו כולכם לא מצו כתבי ויהיבי או דלמא מעמא דרשב"ג משום דקסבר כל מלתא דמתעבדא באפי בי עשרה צריכא בי עשרה למישלפה והילכך אפילו כולכם נמי ת"ש⁶ אמר לשנים תנו גמ' לאשתו יכול לבטל זה שלא בפני זה דברי רבי רשב"ג אומר אינו יכול לבטל אלא זה בפני זה והא שנים דכי כולכם דמו ופליגי אמר רב אשי אי בעדי כתיבה הכי נמי הכא במאי עסקינן בעדי הולכה הכי נמי מיסתברא דקתני סיפא אמר לזה בפני עצמו ולזה בפני עצמו יכול לבטל זה שלא בפני זה אי אמרת בשלמא בעדי הולכה שפיר אלא אי אמרת בעדי כתיבה מי מצטרפי הא אמר מר⁷ אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד דלמא כר' יהושע בן קרחה צביירא ליה אמר רב שמואל בר יהודה שמעית מיניה דר' אבא תרתי חדא כרבי וחדא כרשב"ג ולא ידענא הי כרבי והי כרשב"ג אמר רב יוסף ניהוי אנן דכי אתא רב דימי אמר מעשה ועשה רבי כדברי חכמים אמר לפניו רבי ז' פרטא בנו של רבי אגור בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול אם כן מה כח בית דין יפה וחזר רבי ועשה כרבן שמעון בן גמליאל ומדהא כרבן שמעון בן גמליאל הך כרבי ואף ר' יאשיה רמן אושא סבר חדא כרבי וחדא כרשב"ג. דאמר רבה בר בר חנה חמושה סבי הוינן קמיה דר' יאשיה רמן אושא אתא ההוא גברא קמיה ואשקליה גיטא על כורחיה אמר⁸ לן זילו אטמורו וכתבו לה ואי ס"ד כרבי כי מיטמרי מאי הוי אלא שמע מינה כרשב"ג. סבירא ליה ואי סלקא דעתך אידך נמי כרבן שמעון בן גמליאל למה להו אטמורי ליבדרו איבדורי אלא שמע מינה חדא כרבי וחדא כרבן שמעון בן גמליאל ורבא אמר רב נחמן יהלכה כרבי בשתייהן ולית ליה לרב נחמן מה כח בית דין יפה והאמר רב נחמן אמר שמואל יתומין

לא בעלה כולה. הלכך לא חש רבן גמליאל להושיב כ"ד ולימניה על כך שאין צו מפני מיקון העולם דלא אולי הגן דלא ציטל כותיה וכתבי ויהיבי לה ואולא ומינסבא שפיר קא מינסבא: בעלה כולה. ואפי' נשמירו שנים שעדותן לא במלה כולה ואי אולי הגן כתבי ויהיבי ליכתבו וליתבו רשב"ג סבר עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה והגן לא ידעי ואולי וכתבי ויהיבי לה ומינסבא נגט פסול: ואי ציטל איהא לא בעלה כולה. ואין כלין גזירה אלא טעמא דרשב"ג לא משום תקנה הוא אלא קסבר אין ציטולו ציטול עד שיבטל בפני כולן והאי אינו יכול דקאמר לאו איסורא הוא משום עובר על תקנה אלא הכי קאמר אין בו כח לנטל אלא בפני כולן: למישלפה. לתלמא ולהסירה: כולכם. חתומי דק"ל דלמי נט עד שיחתמו כולן: מהו. מי אסר רבן שמעון צ"ג שלא יבטל את אחד או את שנים שלא בפני חבירה: טעמא דרשב"ג. היכא דלא אמר כולכם: משום דקסבר בעלה כולה. וחייש ויהיבי לה הוהכא ליכא למיחש להכי דמידע ידעי דכולן צריכי לתמוס וכל כנסה דלא חתימו כוליהו לא ידעי לה: או דלמא משום דקסבר כו'. והלכך לא בטל הוא לגמרי וחתמי לה ביה אפי' הני דביטל קמיהו עס חבירהו ויהיבי לה: יכול לנטל. והוי ציטול ואין זה כשר להיות עוד עד והנה עצמו כשר לתמוס: והא שנים דכולם צריכי לתמוס וליכא למיחש דלמא אולי חד וחמיס בלא חבירה וקאמר אינו יכול לנטל אלא רבן שמעון לאו איסורא קאמר אלא אינו ציטול קאמר: אמר רב אשי אי. שנים עדי כתיבה ותימיהה ס: הכי נמי דמודה רבן שמעון צ"ג⁹ דיכול לנטל וביטולו ציטול דטעמא משום גזירה הוא והכא ליכא למיגזר מדי: בעדי הולכה. דכתיב מנו דקאמר הכא לשנים הגט ניתן להם להיות שלוחים ולמוסרו לה דהכא כי קאמר להו אולי אידך דלא ידע ומסר לה לפי שאין זה עדות שיהו שנים צריכי להיות סס אלא שליחות ולא ידע דבעלה שליחותא דשליחות שבתלה מתקתה בטלה כולה דכי היכי דבעליה להאי צבליה להאי: ה"ג מספכר. דבעדי הולכה קאמר וטעמא משום חששא דלמא אול האי דלא ידע ויהיבי לה: אמר ליה בפני עצמו כו'. אי ממחלה כשעשאן שלוחים לא אמר לשניהם יחד אלא לאחד מהן וחזר ואמר לחבירו הנה מסרתי גט לפלוגי לתמו לאשתי ואם תרצה גם חתמה הוי שליח לגרשה: יכול לנטל. ובעל זה מתורת השליחות שאם גרשה זה אינה מגורשת אבל השני יכול לגרש דכיון דמתחלה לא נכת חתמה הוי אין כהן לומר שליחות יתומין

(א) [מספכר פ"ג:] (ב) סס.
(ג) [מסות כו:] כ"ד ל"ג.
קס"ה: ספכרין ל' מספכר
דפסכרין פ"ה:] (ד) כמות
ק. [ה] וי"ב ל"ג. (ו) דף
ק.

הגרות הב"ה

(א) גמ' אמר להו יולי
אטמורי: (ב) ה"ס ד"ה
וחזר ובי' מספ' לעיל. ר"ב
דף ל"ב בסוף ד"ה ובג'
נחמן:

מוסף רש"י

עד שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)

מסורת הש"ס

ע"י שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)

מסורת הש"ס

ע"י שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)

מסורת הש"ס

ע"י שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)

מסורת הש"ס

ע"י שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)

מסורת הש"ס

ע"י שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)

מסורת הש"ס

ע"י שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)

מסורת הש"ס

ע"י שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)

מסורת הש"ס

ע"י שיראו שניהם
כאחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (חבובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמס הגון מה ששנינו
מפסוקי א"כ מה כח כ"ד
יפה (חבובות ק.ק)